

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 29. júna 2006 *

Vo veci C-301/04 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 14. júla 2004,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: W. Mölls a W. Wils, ako aj H. Gading, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

SGL Carbon AG, so sídlom vo Wiesbadene (Nemecko), v zastúpení: M. Klusmann, Rechtsanwalt,

žalobca v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: nemčina.

Tokai Carbon Co. Ltd, so sídlom v Tokiu (Japonsko),

Nippon Carbon Co. Ltd, so sídlom v Tokiu,

Showa Denko KK, so sídlom v Tokiu,

GrafTech International Ltd, predtým UCAR International Inc., so sídlom vo
Wilmingtone (Spojené štáty),

SEC Corp., so sídlom v Amagasaki (Japonsko),

The Carbide/Graphite Group Inc., so sídlom v Pittsburgu (Spojené štáty),

žalobcovia v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia
R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), P. Kūris, G. Arestis a J. Klučka,

generálny advokát: L. A. Geelhoed,
tajomník: K. Sztranc, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. septembra 2005,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 19. januára 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

- Vo svojom odvolaní Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje zrušenie bodu 2 výroku rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 29. apríla 2004, Tokai Carbon a i./Komisia (T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Zb. s. II-1181, ďalej len „napadnutý rozsudok“) v rozsahu, v akom ním bola na sumu 69 114 000 eur znížená pokuta uložená spoločnosti SGL Carbon AG (ďalej len „SGL Carbon“) rozhodnutím Komisie 2002/271/ES z 18. júla 2001 týkajúcim sa konania o uplatnení článku 81 Zmluvy ES a článku 53 Dohody EHP — Vec COMP/E-1/36.490 — Grafitové elektródy [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 100, 2002, s. 1, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

Nariadenie č. 17

- 2 Článok 11 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962 Prvé nariadenie implementujúce články [81] a [82] zmluvy (Ú. v. ES 1962, 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3) stanovuje:

„1. Pri výkone svojich povinností na základe článku [85] a ustanovení prijatými na základe článku [83] zmluvy môže Komisia získať všetky nevyhnutné informácie od vlád a kompetentných orgánov členských štátov ako aj od podnikov a združení podnikov.

2. Ak Komisia požiada o informácie podniky alebo združenia podnikov, súčasne pošle kópiu žiadosti kompetentným orgánom členských štátov, na ktorých území je situované sídlo podniku alebo združenia podnikov.

3. Vo svojej žiadosti Komisia uvedie právny základ a účel žiadosti ako aj pokuty za predloženie nesprávnych informácií na základe článku 15 (1) b).

4. Požadované informácie budú poskytovať majitelia podnikov alebo ich zástupcovia a v prípade právnických osôb, spoločností alebo firiem alebo združení, ktoré nemajú právnu subjektivitu, osoby splnomocnené alebo oprávnené zákonom.

5. Ak podnik alebo združenie podnikov neposkytne požadované informácie v dobe stanovenej Komisiou alebo poskytne neúplné informácie, Komisia rozhodnutím požiada, aby boli takéto informácie poskytnuté. Rozhodnutie bude špecifikovať požadované informácie, stanoví vhodný časový limit a uvedie pokuty podľa článku 15 (1) b) a článku 16 (1) a právo na revíziu rozhodnutia Súdny dvorom.

6. Komisia rovnako zašle kópiu svojho rozhodnutia kompetentnému orgánu členského štátu, na ktorého území je situované sídlo podniku alebo združenia podnikov.“

3 Článok 15 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty od 100 do 5 000 účtovných jednotiek, keď úmyselne alebo z nedbanlivosti:

...

b) poskytli nesprávne informácie v odpovedi na žiadosť podanú podľa článku 11 (3) alebo (5)...

...

2. Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty od 1 000 do 1 000 000 účtovných jednotiek alebo viac, ale nepresahujúcej 10 % obratu v predchádzajúcom obchodnom roku každého podniku, ktorý sa zúčastnil porušenia, ak buď úmyselne, alebo z nebalosti:

a) porušili článok [81] (1) alebo článok [82] zmluvy;...

...

Pri stanovení pokuty sa bude posudzovať jednak závažnosť porušenia a tiež jeho trvanie.

...“

Usmernenia

- 4 Oznámenie Komisie s názvom „Usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO“ (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171, ďalej len „usmernenia“) vo svojej preambule uvádza:

„Zásady... načrtnuté by mali zabezpečiť priehľadnosť a nestrannosť rozhodnutí Komisie, rovnako v očiach podnikov, ako aj v očiach Súdneho dvora, pričom

právomoci Komisie stanovovať pokuty v rozmedzí 10 % celkového obratu, ktoré jej prislúchajú na základe relevantnej legislatívy, ostávajú zachované. Tieto právomoci sa však musia riadiť koherentnou a nediskriminačnou politikou, konzistentnou s cieľmi sledovanými penalizáciou porušení pravidiel súťaže.

Nová metóda určovania výšky pokuty sa bude pridržať nasledujúcich pravidiel, ktoré začínajú od základnej čiastky, ktorá sa bude zvyšovať s ohľadom na poľahčujúce okolnosti.“

Oznámenie o spolupráci

- 5 Vo svojom oznámení o neuložení alebo znížení pokút v prípadoch kartelov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 207, 1996, s. 4, ďalej len „oznámenie o spolupráci“) Komisia definovala podmienky, za ktorých môžu byť podniky spolupracujúce s Komisiou počas vyšetrovania týkajúceho sa kartelu oslobodené od uloženia pokuty alebo im môže byť znížená pokuta, ktorú by inak museli zaplatiť.

- 6 Podľa bodu 5 časti A tohto oznámenia:

„Spolupráca podniku s Komisiou je len jeden z faktorov, ktoré Komisia berie do úvahy pri stanovení pokuty...“ [*neoficiálny preklad*]

Skutkové okolnosti a sporné rozhodnutie

7 V napadnutom rozsudku Súd prvého stupňa zhrnul skutkový stav, ktorý bol základom ním prejednávanej žaloby takto:

„1 Rozhodnutím 2002/271/ES... Komisia zistila účasť rozličných podnikov na sérii dohôd a zosúladených postupov v zmysle článku 81 ods. 1 ES a článku 53 ods. 1 Dohody o Európskom hospodárskom priestore [z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3, ďalej len ‚dohoda EHP‘)] v odvetví grafitových elektród.

2 Grafitové elektródy sa používajú najmä na výrobu ocele v elektrických oblúkových peciach. Výroba ocele v týchto peciach spočíva hlavne v recyklácii, pri ktorej sa na rozdiel od klasickej výroby zo železnej rudy vo vysokých kyslíkových peciach oceľový odpad spracúva na novú ocel. V elektrickej oblúkovej peci sa na roztavenie oceľového šrotu používa deväť elektród spojených do stĺpcov po tri. Z dôvodu intenzity tavenia je približne každých osem hodín spotrebovaná jedna elektróda. Výroba elektródy trvá asi dva mesiace. Grafitové elektródy sa nedajú v procese výroby ničím nahradiť.

3 Dopyt po grafitových elektródach priamo súvisí s výrobou ocele v elektrických oblúkových peciach. Hlavnými zákazníkmi sú oceliarske podniky, ktoré predstavujú približne 85 % dopytu. V roku 1998 predstavovala svetová produkcia surovej ocele 800 miliónov ton, z ktorých 280 miliónov ton bolo vyrobených v elektrických oblúkových peciach...

...

- 5 Technologické zlepšenia v 80. rokoch umožnili podstatné zníženie spotreby elektród na tonu vyrobenej ocele. Oceliarsky priemysel prešiel v tomto období významnou reštrukturalizáciou. Pokles dopytu po elektródach viedol k reštrukturalizácii svetového elektródového priemyslu. Mnoho závodov bolo zatvorených.

- 6 V roku 2001 zásobovalo európsky trh s grafitovými elektródami deväť západných výrobcov...

- 7 Podľa článku 14 ods. 3 nariadenia č. 17... vykonali úradníci Komisie 5. júna 1997 bez ohlásenia súbežné šetrenia v priestoroch [niekoľkých výrobcov grafitu].

- 8 V ten istý deň agenti Federal Bureau of Investigation (FBI) vykonali v Spojených štátoch prehliadky priestorov niekoľkých výrobcov. Po týchto prehliadkach sa začalo trestné konanie proti SGL... za nedovolený kartel. Všetci obvinení sa priznali ku skutkom, ktoré sa im kládli za vinu, a súhlasili so zaplatením pokuty [stanovenej] pre SGL na 135 miliónov amerických dolárov (USD)...

- ...

- 10 Proti SGL... boli v Spojených štátoch v mene skupiny odberateľov podané žaloby na náhradu trojnásobku škody a úrokov (*triple damages*).

- 11 V Kanade... [v] júli 2000 sa SGL priznal k protiprávnemu konaniu a súhlasil so zaplatením pokuty vo výške 12,5 milióna CAD za... porušenie [kanadského zákona o hospodárskej súťaži]. V júni 1998 podali výrobcovia ocele v Kanade proti SGL... občianskoprávnu žalobu za nedovolený kartel.

- 12 Dňa 24. januára 2000 zaslala Komisia dotknutým podnikom oznámenie o výhradách. Správne konanie skončilo 18. júla 2001 prijatím [sporného] rozhodnutia, v ktorom bolo žalujúcim podnikom... vytknuté, že na celosvetovej úrovni určili ceny a rozdelili národné a regionálne tovarové relevantné trhy podľa princípu ‚domáci výrobca‘:... SGL... [zodpovedal za časť] Európy;...

- 13 Podľa [sporného] rozhodnutia boli základnými princípmi kartelu tieto princípy:
  - ceny grafitových elektród mali byť určované na svetovej úrovni,

  - cenové rozhodnutia každej spoločnosti mal prijímať výlučne prezident alebo generálni riaditelia,

  - ‚domáci výrobca‘ mal určiť trhovú cenu na svojom ‚území‘ a ostatní výrobcovia mali túto cenu ‚dodržiavať‘,

- na ‚nedomácih‘ trhoch, teda na trhoch, na ktorých nepôsobil žiaden ‚domáci‘ výrobca, sa ceny určovali dohodou,

  - ‚nedomáci‘ výrobcovia sa mali zdržať agresívnej hospodárskej súťaže a stiahnuť z ‚domácih‘ trhov iných výrobcov,

  - nesmela sa zvýšiť výkonnosť (od japonských výrobcov sa očakávalo, že znížia svoju výkonnosť),

  - nemalo dôjsť k žiadnym prevodom technológie mimo okruhu výrobcov zúčastnených na karteli.
- 14 V [spornom] rozhodnutí sa ďalej uvádza, že tieto základné princípy boli realizované stretnutiami kartelu, ktoré sa konali na niekoľkých úrovniach: stretnutia ‚manažérov‘, ‚pracovné‘ stretnutia, stretnutia skupiny európskych výrobcov (bez japonských podnikov), národné alebo regionálne stretnutia venované špecifickým trhom a dvojstranné vzťahy medzi podnikmi.
- ...
- 16 Na základe skutkových zistení a právneho posúdenia vykonaného v [spornom] rozhodnutí Komisia uložila dotknutým podnikom pokuty, ktorých výška bola vypočítaná v súlade s metodológiou uvedenou v Usmerneniach k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku

65 ods. 5 Zmluvy o ESUO..., ako aj podľa oznámenia o neuložení alebo znížení pokút v prípadoch kartelov...

17 Článok 3 výroku [sporného] rozhodnutia ukladá tieto pokuty:

SGL: 80,2 milióna eur;

...

18 Článok 4 výroku nariaďuje dotknutým podnikom, aby pokuty zaplatili do troch mesiacov od dátumu oznámenia [sporného] rozhodnutia, v opačnom prípade sú povinné zaplatiť úrok vo výške 8,04 %.“

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 8 SGL Carbon a ostatné podniky, ktorým bolo určené sporné rozhodnutie, proti nemu podali žalobu o neplatnosť na Súd prvého stupňa.

9 Napadnutým rozsudkom Súd prvého stupňa najmä rozhodol a vyhlásil:

„...“

2. Vo veci T-239/01, SGL Carbon/Komisia:

— výška pokuty uloženej žalobcovi článkom 3 rozhodnutia 2002/271 sa stanovuje na 69 114 000 eur,

— v zostávajúcej časti sa žaloba zamieta,

...“

10 Pokiaľ ide o výpočet uložených pokút, Súd prvého stupňa v bodoch 401 až 412 napadnutého rozsudku rozhodol:

„401 Ďalej je potrebné uviesť, že hlavný dôvod, pre ktorý Komisia znížila pokutu SGL iba o 30 %, je uvedený v odôvodnení č. 174 [sporného] rozhodnutia: podľa Komisie si podnik zaslúži zníženie pokuty iba vtedy, ak je jeho spolupráca ‚dobrovoľná‘ a nedochádza k nej pri ‚výkone vyšetrovacej právomoci‘; so zreteľom na to, že ‚podstatná časť informácií poskytnutých [SGL] je v skutočnosti odpoveďou SGL na formálnu žiadosť Komisie o informácie,

[boli] za dobrovoľné príspevok v zmysle oznámenia považované len informácie obsiahnuté vo vyhlásení nad rozsah informácií, ktoré boli požadované podľa článku 11'. Okrem toho SGL odovzdal svoje vyhlásenie z 8. júna 1999 až po zaslaní upomienky, v ktorej si Komisia vyhradila právo prijať formálne rozhodnutie podľa článku 11 ods. 5 (odôvodnenie č. 173 [sporného] rozhodnutia). Vychádzajúc z rozsudku Súdneho dvora z 18. októbra 1989, Orkem/Komisia (374/87, Zb. s. 3283, body 27, 28 a 32 až 35) teda Komisia nezohľadnila informácie, o ktorých sa domnievala, že ich bol SGL v každom prípade povinný poskytnúť ako odpoveď na žiadosť o informácie alebo rozhodnutie nariaďujúce pod hrozbou sankcie oznámenie požadovaných informácií.

402 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že nemožno uznať absolútne právo odoprieť výpoveď, na ktoré sa SGL odvolal pri tvrdení, že nebol povinný odpovedať na žiadnu žiadosť o informácie. Uznanie takéhoto práva by totiž prekračovalo hranice toho, čo je potrebné na zachovanie práva na obhajobu podnikov, a predstavovalo by pre Komisiu neopodstatnenú prekážku pri plnení úlohy dbať na dodržiavanie pravidiel hospodárskej súťaže na spoločnom trhu. Právo odoprieť výpoveď možno uznať iba v rozsahu, v akom by bol dotknutý podnik nútený poskytnúť odpovede, ktoré by ho viedli k tomu, aby priznal existenciu porušení, ktoré má preukázať Komisia (rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. februára 2001, Mannesmannröhren-Werke/Komisia, T-112/98, Zb. s. II-729, body 66 a 67).

403 Na zabezpečenie potrebného účinku článku 11 nariadenia č. 17 je teda Komisia oprávnená ukladať podnikom povinnosť poskytnúť všetky potrebné informácie o skutočnostiach, ktoré im môžu byť známe, a oznámiť jej v prípade potreby súvisiace listiny, ktoré majú v držbe, aj keď tieto listiny môžu slúžiť na preukázanie existencie protisúťažného správania (pozri rozsudok Mannesmannröhren-Werke/Komisia, už citovaný v bode 402 vyššie, bod 65, a tam citovanú judikatúru).

404 Tejto právomoci Komisie požadovať informácie, ktorou sa zaoberajú rozsudky Orkem/Komisia, už citovaný v bode 401 vyššie a Mannesmannröhren-Werke/Komisia, už citovaný v bode 402 vyššie, neodporuje ani článok 6 ods. 1 a 2 EDĽP [Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaný v Ríme 4. novembra 1950] (rozsudok Mannesmannröhren-Werke/Komisia, už citovaný, bod 75), ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva.

405 Aj keď totiž Súdny dvor rozhodol [rozsudok z 15. októbra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Zb. s. I-8375, bod 274], že po rozsudku Orkem/Komisia, už citovanom v bode 401 vyššie, došlo v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorú musí súd Spoločenstva zohľadňovať, k novému vývoju v rozsudku Funke... rozsudku Saunders v. Spojené kráľovstvo zo 17. decembra 1996 (*Recueil des arrêts et décisions*, 1996-VI, s. 2044, [§§] 69, 71 a 76) a rozsudku J. B. v. Švédsko z 3. mája 2001 (*Recueil des arrêts et décisions*, 2001-III, s. 455, [§§] 64 až 71), Súdny dvor sa v už citovanom rozsudku Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia neodchýlil od svojej judikatúry.

406 V každom prípade povinnosť odpovedať na výlučne skutkové otázky položené Komisiou a vyhovieť jej žiadostiam na predloženie existujúcich listín nemôže porušiť základnú zásadu dodržiavania práva na obhajobu, ako aj základnú zásadu práva na spravodlivý proces, ktoré v oblasti práva hospodárskej súťaže ponúkajú ochranu rovnocennú ochrane zaručenej článkom 6 EDĽP. Nič totiž nebráni príjemcovi takejto žiadosti o informácie, aby neskôr v správnom konaní alebo v konaní pred súdom Spoločenstva preukázal, že skutočnosti uvedené v jeho odpovediach alebo v oznámených listinách majú iný význam, ako im pripisuje Komisia (rozsudok Mannesmannröhren-Werke/Komisia, už citovaný v bode 402 vyššie, body 77 a 78).

- 407 Pokiaľ ide o rozsah, v akom bol SGL povinný v súlade s vyššie uvedenou judikatúrou odpovedať na žiadosť o informácie z 31. marca 1999, je potrebné uviesť, že okrem výlučne skutkových otázok a žiadosti o predloženie existujúcich listín, Komisia požadovala opis predmetu a priebehu niekoľkých stretnutí, na ktorých sa SGL zúčastnil, ako aj výsledky/záverov týchto stretnutí, pričom bolo zrejmé, že Komisia má podozrenie, že predmetom týchto stretnutí bolo obmedzenie hospodárskej súťaže. Z toho vyplýva, že táto žiadosť mohla od SGL vyžadovať, aby sa priznal k účasti na porušení súťažných pravidiel Spoločenstva.
- 408 To sa vzťahuje aj na žiadosti smerujúce k získaniu zápisníc z týchto stretnutí, pracovných a prípravných dokumentov, ktoré sa ich týkajú, rukopisných poznámok, poznámok a záverov, ku ktorým dospeli tieto stretnutia, projektov a diskusných materiálov, ako aj realizačných projektov týkajúcich sa zvýšení cien vykonaných medzi rokmi 1992 a 1998.
- 409 Keďže SGL nebol povinný odpovedať na tento druh otázok obsiahnutých v žiadosti o informácie z 31. marca 1999, treba skutočnosť, že k nim napriek tomu informácie poskytol, považovať za dobrovoľnú spoluprácu podniku spôsobilú odôvodniť zníženie pokuty podľa oznámenia o spolupráci.
- 410 Tento záver nemôže vyvrátiť tvrdenie Komisie, že tieto informácie neboli poskytnuté dobrovoľne, ale ako odpoveď na žiadosť. Časť D ods. 2 prvá zarážka oznámenia o spolupráci ani zďaleka nevyžaduje dobrovoľný úkon uskutočnený výlučne z iniciatívy dotknutého podniku, ale uspokojuje sa s požadovaním informácií, ktoré prispievajú k ‚potvrdeniu‘ [*neoficiálny preklad*] existencie spáchaného porušenia. Okrem toho aj časť C, ktorá sa týka významnejšieho zníženia pokuty, ako je zníženie uvedené v časti D, umožňuje zohľadniť spoluprácu poskytnutú ‚po tom, ako Komisia pristúpila na základe rozhodnutia k šetreniu v podnikoch, ktoré sú účastníkmi kartelu‘ [*neoficiálny preklad*]. Z tohto dôvodu okolnosť, že SGL bola zaslaná žiadosť o informácie podľa článku

11 ods. 1 nariadenia č. 17 nemôže byť určujúca pre zníženie významu spolupráce poskytnutej podnikom podľa časti D ods. 2 prvej zarážky oznámenia o spolupráci, tým skôr, že takáto žiadosť je menej donucujúca ako šetrenie vykonané na základe rozhodnutia.

411 Z toho vyplýva, že Komisia nezohľadnila význam spolupráce poskytnutej SGL v tejto súvislosti.

412 Pokiaľ Komisia vytýka SGL, že jej dal neúplnú odpoveď na otázku týkajúcu sa totožnosti podnikov, ktoré informoval o blížiacom sa šetrení Komisie v júni 1997, je pravda, že listom z 30. júla 1997 SGL priznal, že informoval VAW a jeden ďalší podnik bez toho, aby uviedol, že informoval aj UCAR. Komisia však sama zdôraznila, že upozornenie SGL zvýšilo závažnosť porušenia, viedlo k uloženiu pokuty, ktorej odstrašujúci účinok bol významnejší ako obvykle a odôvodnilo jeho posúdenie ako priťažujúcej okolnosti, keďže toto správanie SGL vytváralo potrebné podmienky na zachovanie činnosti kartelu a predĺženie jeho nepriaznivých účinkov. To teda preukazuje, že SGL nebol povinný informovať Komisiu o tom, že upozornil ďalšie podniky. Tieto informácie boli totiž spôsobilé sprísniť sankciu, ktorú Komisia zamýšľala uložiť SGL. Komisia teda aj v tomto bode nezohľadnila správanie SGL, keď mu vytýkala poskytnutie neúplnej odpovede.“

Návrhy účastníkov konania pred Súdny dvorom

11 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok, pokiaľ ide o bod 2 jeho výroku,

— zaviazal SGL Carbon na náhradu trov konania.

12 SGL Carbon navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

O žiadosti o opätovné otvorenie ústnej časti konania

13 Listom doručeným Súdnemu dvoru 24. februára 2006 požiadal SGL Carbon na základe článku 61 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora o opätovné otvorenie ústnej časti konania.

14 Na podporu tejto žiadosti SGL Carbon tvrdí, že návrhy generálneho advokáta v tomto odvolacom konaní nie vždy správne reprodujú skutkové tvrdenia účastníkov konania, ako aj zistenia Súdu prvého stupňa. Obsahujú aj tvrdenia a domnienky, ktoré účastníci konania doteraz vo svojich vyjadreniach neuplatnili a ktoré neboli predmetom pojednávania. Tieto návrhy teda podľa odvolateľa dostatočne neumožňujú prijatie rozhodnutia, ale výnimočne vyžadujú dodatočné pripomienky skôr, ako Súdny dvor definitívne rozhodne.

- 15 V tejto súvislosti je potrebné najprv pripomenúť, že Štatút Súdneho dvora a jeho rokovací poriadok nepriznáva účastníkom konania možnosť podať pripomienky ako odpoveď na návrhy prednesené generálnym advokátom (pozri najmä uznesenie zo 4. februára 2000, *Emesa Sugar*, C-17/98, Zb. s. I-665, bod 2).
- 16 Pokiaľ ide o argumentáciu SGL Carbon, treba zdôrazniť, že Súdny dvor môže z úradnej moci alebo na návrh generálneho advokáta, ako aj na základe žiadosti účastníkov konania nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania v súlade s článkom 61 svojho rokovacieho poriadku, pokiaľ sa domnieva, že potrebuje ďalšie vysvetlenia alebo že vec musí byť rozhodnutá na základe tvrdenia, ktoré nebolo medzi účastníkmi konania prejednané (pozri najmä rozsudky z 13. novembra 2003, *Schilling a Fleck-Schilling*, C-209/01, Zb. s. I-13389, bod 19, ako aj zo 17. júna 2004, *Recheio — Cash & Carry SA*, C-30/02, Zb. s. I-6051, bod 12).
- 17 V tomto prípade sa Súdny dvor domnieva, že má k dispozícii všetky podklady, ktoré potrebuje na rozhodnutie o podanom odvolaní.
- 18 Z tohto dôvodu nie je potrebné nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania.

O odvolaní

- 19 Komisia tvrdí, že body 401 až 412 napadnutého rozsudku porušujú právo Spoločenstva, predovšetkým článok 15 nariadenia č. 17 v spojení s jeho článkom 11, ako aj oznámenie o spolupráci. Domnieva sa, že Súd prvého stupňa sa dopustil

nesprávneho právneho posúdenia pri posudzovaní odpovedí SGL Carbon na žiadosti Komisie o informácie, pokiaľ ide o prípadné zníženie výšky pokuty. Okrem toho je napadnutý rozsudok v týchto bodoch postihnutý nedostatkom odôvodnenia. Na podporu svojich návrhov rozdeľuje Komisia svoj jediný odvolací dôvod na dve časti.

- ²⁰ SGL Carbon sa podľa vzoru posúdení vykonaných Súdom prvého stupňa domnieva, že žiadosť Komisie o informácie z 30. júna 1997, ako aj prvá až piata otázka a druhá zarážka siedmej otázky v žiadosti z 31. marca 1999, prekračovali právomoc Komisie v oblasti vyšetrovania. Tieto žiadosti totiž porušovali zásadu, podľa ktorej nikoho nemožno donucovať k priznaniu (*nemo tenetur se ipsum accusare*). V dôsledku toho bolo potrebné na základe oznámenia o spolupráci znížiť výšku pokuty ešte najmenej o 8 %. V každom prípade nie je rozsudok Súdu prvého stupňa v tomto bode postihnutý nesprávnym posúdením.

Prvá časť: žiadosť o informácie z 31. marca 1999

— Argumentácia účastníkov konania

- ²¹ Podľa názoru Komisie je napadnutý rozsudok vo svojich bodoch 408 a 409 postihnutý nesprávnym právnym posúdením spočívajúcim v nesprávnom výklade článku 15 nariadenia č. 17 v spojení s jeho článkom 11, ako aj oznámenia o spolupráci. Komisia je totiž vždy oprávnená požadovať predloženie listín a takáto žiadosť neporušuje právo na obhajobu.

- 22 Komisia zdôrazňuje, že body uvedené v žiadosti o informácie z 31. marca 1999 sa týkali „predloženia“ listín nachádzajúcich sa v držbe SGL Carbon a že nešlo o otázky smerujúce k získaniu „odpovede“ od SGL Carbon. Za týchto podmienok sa záver Súdu prvého stupňa, že niektoré časti tejto žiadosti mohli od SGL vyžadovať, aby sa priznal k účasti na porušení, neuplatní na žiadosti smerujúce k získaniu existujúcich listín.
- 23 Komisia tvrdí, že žiadosť o existujúce listiny je vždy zlučiteľná s právom na obhajobu, aj keď tieto listiny môžu slúžiť na preukázanie existencie protisúťažného správania, ako to Súd prvého stupňa výslovne zdôraznil v bodoch 403, 406 a 407 napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa teda nerešpektoval judikatúru Súdneho dvora a dostal sa do rozporu so svojimi vlastnými závermi.
- 24 Podľa Komisie bol Súd prvého stupňa povinný preukázať, v akom rozsahu SGL Carbon skutočne vyhovel rozličným bodom žiadosti o informácie, ktoré Súd prvého stupňa osobitne napadol, tým, že predložil v nich uvedené listiny. Z odpovede tohto podniku z 8. júna 1999 však podľa Komisie vyplýva, že to nebol tento prípad. Naopak SGL Carbon v tejto odpovedi uviedol, že nemá listiny požadovaného druhu.
- 25 Komisia z toho vyvodzuje, že tieto časti žiadosti o informácie z 31. marca 1999 nemôžu spôsobiť väčšie zníženie pokuty, ako už bolo priznané. Komisia totiž zohľadnila okolnosť, že SGL Carbon sa napriek neexistencii požadovaných listín snažil prispieť k objasneniu skutkového stavu. Jediné skutočnosti, ktoré Komisia nezohľadnila pri určení tohto zníženia, boli tie, ktoré predstavovali odpoveď SGL Carbon na formálnu žiadosť o informácie. Naopak, pri 30 % znížení výšky uloženej pokuty zobrala do úvahy informácie, ktoré boli rozsiahlejšie ako tie, ktoré požadovala podľa článku 11 nariadenia č. 17.

- 26 Podľa Komisie sa však Súd prvého stupňa v bode 409 napadnutého rozsudku nesprávne domnieval, že SGL Carbon vyhovel týmto častiam žiadosti o informácie ako takým a že Komisia toto prispenie nezohľadnila.
- 27 Komisia dodáva, že napadnutý rozsudok je postihnutý aj nedostatkom odôvodnenia. Body 408 a 409 tohto rozsudku sú totiž zjavne v rozpore s jeho bodmi 403, 406 a 407, v ktorých Súd prvého stupňa zhrnul kritériá uvedené v judikatúre Súdneho dvora. Súd prvého stupňa okrem toho neuviedol, ako mohol so zreteľom na znenie odpovede SGL Carbon z 8. júna 1999 na jednej strane a sporné rozhodnutie na druhej strane, dospieť k záveru, že tento podnik prispel k vyšetrovaniu Komisie, čo táto nezohľadnila.
- 28 SGL Carbon uvádza, že všetky skutočnosti v jeho memorande z 8. júna 1999, ako aj jeho odpovede na žiadosť o informácie z 30. júna 1997 treba považovať za prispenie predstavujúce spoluprácu, pretože nemožno robiť žiadny rozdiel medzi výslovným priznaním porušenia a skutkových okolností a predložením listín preukazujúcich porušenie.
- 29 SGL Carbon tvrdí, že cieľom prvej až piatej otázky, ako aj druhej zarážky siedmej otázky v žiadosti o informácie z 31. marca 1999 nebolo len donútiť ho k priznaniu porušenia, ale mali ho okrem toho viesť k tomu, aby oznámil dôkazné prostriedky preukazujúce jeho vlastné porušenie. V súlade s judikatúrou Súdneho dvora a Európskeho súdu pre ľudské práva však nemohol byť nútený, aby na tieto otázky odpovedal. Za týchto podmienok musí byť skutočnosť, že dobrovoľne oznámil požadované informácie a dôkazné prostriedky, posúdená ako prispenie odôvodňujúce zníženie pokuty.

- 30 Subsidiárne, teda pre prípad, že Súdny dvor neuzná existenciu neobmedzeného práva odoprieť výpoveď, SGL Carbon tvrdí, že rozsudok Súdu prvého stupňa nie je v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora v tejto oblasti. Podnik totiž nemôže byť povinný poskytnúť odpovede spočívajúce v priznaní existencie porušenia, dôkaz ktorého musí predložiť Komisia. V zmysle tejto judikatúry je podľa SGL Carbon rozsudok Súdu prvého stupňa dôvodný, keďže tento súd považoval na základe preskúmania vyžadovaného podľa hmotnoprávnych pravidiel za skutočnosť vedúcu k zníženiu pokuty, skutočnosť, že SGL Carbon odpovedal na žiadosť o informácie z 31. marca 1999 nad rámec svojej povinnosti.
- 31 SGL Carbon sa domnieva, že ak vyšetrovaný podnik predloží — bez toho, aby mal túto povinnosť — listinné dôkazy v uvažovanej oblasti, ide v zmysle oznámenia o spolupráci o iniciatívu, ktorá musí byť ako taká uznaná, ako to správne rozhodol Súd prvého stupňa v bode 409 napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa totiž správne preukázal, že posúdenie spolupráce spočíva v určení skutočnej pridanej hodnoty poskytnutej dobrovoľne.
- 32 SGL Carbon okrem toho upresňuje, že v tejto súvislosti príliš nezáleží na tom, či existovala skoršia žiadosť o informácie. Je totiž potrebné položiť si otázku, či a v akom rozsahu existovala povinnosť prezradiť predložený materiál. V rozsahu, v akom táto povinnosť neexistovala, mohla byť aj odpoveď na žiadosť o informácie dobrovoľná, a teda významná z pohľadu spolupráce predmetného podniku.

— Posúdenie Súdny dvorom

- 33 Prvá časť odvolacieho dôvodu nastoľuje v podstate otázku, či bol SGL Carbon povinný predložiť všetky listiny, ktoré Komisia žiadala vo svojej žiadosti o informácie z 31. marca 1999, a teda, či sú posúdenia tejto otázky vykonané Súdom prvého stupňa v bodoch 408 a 409 napadnutého rozsudku v súlade s právom.

34 V dôsledku toho je potrebné určiť, či odpoveď SGL Carbon na túto žiadosť Komisie predstavovala dobrovoľnú spoluprácu alebo splnenie povinnosti.

35 Pokiaľ ide o obsah uvedenej žiadosti, je potrebné uviesť, že Komisia požadovala medzi inými listiny týkajúce sa predmetu a priebehu stretnutí, na ktorých sa SGL Carbon zúčastnil, ako aj písomnosti týkajúce sa výsledkov alebo záverov týchto stretnutí. Komisia opísala tieto listiny ako kópie pozvánok, programov, zoznamov účastníkov, rukopisných poznámok, pracovných, prípravných a realizačných dokumentov týkajúcich sa zvýšení cien.

36 Súd prvého stupňa v bode 408 napadnutého rozsudku rozhodol, že pokiaľ ide o právo podniku odmietnuť predloženie listín, ktoré môžu obsahovať priznanie porušenia, toto právo „sa vzťahuje aj na žiadosti smerujúce k získaniu zápisníc z týchto stretnutí, pracovných a prípravných dokumentov, ktoré sa ich týkajú, rukopisných poznámok, poznámok a záverov, ku ktorým dospeli tieto stretnutia, projektov a diskusných materiálov, ako aj realizačných projektov týkajúcich sa zvýšení cien vykonaných medzi rokmi 1992 a 1998“.

37 Súd prvého stupňa v tomto ohľade v bode 409 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že SGL Carbon „nebol povinný odpovedať na tento druh otázok...“. Domnieval sa teda, že v rozsahu, v akom Komisia nemohla donucovať SGL Carbon, aby predložil požadované písomnosti, mala sa odpoveď, ktorú podnik poskytol, považovať za „dobrovoľnú spoluprácu“.

38 Tieto posúdenia Súdu prvého stupňa sú z právneho hľadiska nesprávne.

- 39 Najprv je potrebné pripomenúť, že v súlade s článkom 11 ods. 1 nariadenia č. 17 môže Komisia pri plnení úloh, ktoré sú jej zverené v tejto oblasti, získavať všetky nevyhnutné informácie od vlád a kompetentných orgánov členských štátov, ako aj od podnikov a združení podnikov. Podľa odseku 4 tohto článku požadované informácie budú poskytovať majitelia podnikov alebo ich zástupcovia a v prípade právnických osôb, spoločností alebo firiem alebo združení, ktoré nemajú právnu subjektivitu, osoby splnomocnené alebo oprávnené zákonom.
- 40 Pokiaľ ide o právomoc Komisie na podanie takýchto žiadostí, je dôležité pripomenúť, že v bode 27 už citovaného rozsudku Orkem/Komisia, Súdny dvor zdôraznil, že nariadenie č. 17 nepriznáva podniku, ktorý je predmetom vyšetrovacieho opatrenia na základe tohto nariadenia, žiadne právo vyhýbať sa výkonu tohto opatrenia a že tento podnik má naopak povinnosť aktívnej spolupráce, ktorá znamená, že je povinný sprístupniť Komisii všetky informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania.
- 41 Pokiaľ ide o to, či sa táto povinnosť vzťahuje aj na žiadosti o informácie, ktoré možno použiť proti podniku, ktorý ich poskytuje, na preukázanie existencie porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, Súdny dvor v bode 34 tohto rozsudku rozhodol, že na zabezpečenie potrebného účinku článku 11 ods. 2 a 5 nariadenia č. 17 je Komisia oprávnená uložiť tomuto podniku povinnosť poskytnúť všetky potrebné informácie o skutočnostiach, ktoré mu môžu byť známe, a oznámiť jej v prípade potreby súvisiace listiny, ktoré má v držbe, aj keď tieto listiny môžu slúžiť proti nemu alebo proti inému podniku na preukázanie protisúťažného správania.
- 42 Situácia je naopak úplne iná v prípade, keď chce Komisia získať od vyšetrovaného podniku odpovede, ktoré by tento podnik viedli k priznaniu existencie porušenia, ktorá má preukázať Komisia (pozri rozsudok Orkem/Komisia, už citovaný, bod 35).

- 43 Je potrebné dodať, že Súdny dvor v bodoch 274 až 276 už citovaného rozsudku *Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia* uviedol, že po už citovanom rozsudku *Orkem/Komisia* došlo v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorú musí sudca Spoločenstva zohľadňovať pri výklade základných práv, k novému vývoju. Súdny dvor však v tomto ohľade uviedol, že tento vývoj nemôže spochybniť zásadné úvahy vyjadrené v už citovanom rozsudku *Orkem/Komisia*.
- 44 Z tejto judikatúry nevyplýva, že vyšetrovacia právomoc Komisie je, pokiaľ ide o predloženie listín, ktoré sa nachádzajú v držbe vyšetrovaného podniku, obmedzená. Z toho vyplýva, že dotknutý podnik je povinný, ak ho o to Komisia požiada, predložiť jej listiny, ktoré sa týkajú predmetu vyšetrovania, aj keď tieto písomnosti môže Komisia použiť na preukázanie existencie porušenia.
- 45 Je tiež dôležité pripomenúť, že samotný Súd prvého stupňa v bode 405 napadnutého rozsudku výslovne odkázal na zásady stanovené v už citovanom rozsudku *Orkem/Komisia*, ako aj na skutočnosť, že Súdny dvor sa neodchýlil od svojej judikatúry v tejto oblasti.
- 46 Súd prvého stupňa sa však neskôr vo svojich úvahách domnieval, že žiadosť Komisie o informácie z 31. marca 1999 mohla od SGL vyžadovať, aby sa priznal k účasti na porušení súťažných pravidiel Spoločenstva.
- 47 Toto posúdenie Súdu prvého stupňa však nerešpektuje rozsah článku 11 nariadenia č. 17 tak, ako je vykladaný Súdny dvorom, a tým oslabuje zásadu spolupráce uloženej podnikom, ktoré sú predmetom vyšetrovania Komisie.

- 48 Táto povinnosť spolupráce totiž neumožňuje podniku, aby sa vyhýbal žiadostiam o predloženie listín z dôvodu, že v prípade, ak by im vyhovel, bol by nútený svedčiť proti sebe samému.
- 49 Okrem toho, ako to správne zdôraznil generálny advokát v bode 67 svojich návrhov, aj keď je zrejmé, že je potrebné dodržať právo na obhajobu, dotknutý podnik stále môže tvrdiť, či už v správnom konaní alebo v konaní pred súdmi Spoločenstva, že predložené listiny majú iný význam, ako im pripisuje Komisia.
- 50 Súd prvého stupňa sa teda dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že boli splnené podmienky na zníženie pokuty podľa oznámenia o spolupráci.
- 51 Prvá časť odvolacieho dôvodu je teda dôvodná.

Druhá časť: žiadosť o informácie z 30. júna 1997

— Argumentácia účastníkov konania

- 52 Komisia tvrdí, že bod 412 napadnutého rozsudku je postihnutý nesprávnym právnym posúdením. Súd prvého stupňa totiž pripísal Komisii názor, ktorý nezastávala, a nepreskúmal tvrdenia, ktoré rozvinula vo svojich pripomienkach, čo predstavuje nedostatok odôvodnenia.

- 53 Komisia uvádza, že nikdy netvrdila, že obmedzila zníženie priznané SGL Carbon podľa oznámenia o spolupráci z dôvodu, že tento podnik nevymenoval všetky podniky, ktoré upozornil na blížiacu sa kontrolu. Komisia naopak nepriznala väčšie zníženie pokuty preto, že sa domnievala, že odpoveď, ktorú SGL Carbon v skutočnosti poskytol, neprekračovala rámec jeho povinnosti spolupracovať v súlade s článkom 11 nariadenia č. 17.
- 54 Komisia tvrdí, že otázka, ktorú položila, neprekračovala jej vyšetrovacie právomoci, a teda že poskytnutá odpoveď neprekračovala rámec toho, čo bolo požadované podľa článku 11 nariadenia č. 17. V dôsledku toho neexistoval žiaden dôvod na zníženie pokuty podľa oznámenia o spolupráci. Navyše skutočnosť, že odpoveď SGL Carbon bola neúplná a nepravdivá, bola ďalším dôvodom na to, aby nebolo priznané zníženie pokuty na základe tohto oznámenia.
- 55 Podľa názoru Komisie sa Súd prvého stupňa nevysporiadal ani so subsidiárnym tvrdením, podľa ktorého SGL Carbon vo svojej odpovedi na žiadosť o informácie z 30. júna 1997 opomenul uviesť najdôležitejšie informácie, ktoré viedli k zvýšeniu pokuty z dôvodu existencie priťažujúcej okolnosti. Ako to uznal samotný Súd prvého stupňa, len skutočné prispenia k vyšetrovaniu Komisie môžu viesť k zníženiu pokuty.
- 56 Komisia ďalej uvádza, že zníženie z dôvodu „ospravedlniteľného neprispenia“, ak to Súd prvého stupňa zamýšľal, je v každom prípade v rozpore s článkom 15 nariadenia č. 17 a s oznámením o spolupráci. Podľa zásad, ktorými sa riadi uplatňovanie týchto ustanovení, je totiž zníženie dôvodné len vtedy, ak správanie podniku umožnilo Komisii zistiť existenciu porušenia s menšími ťažkosťami a prípadne ho ukončiť.

57 Komisia tvrdí, že ak sa Súd prvého stupňa domnieval, že odpoveď, ktorú SGL Carbon v skutočnosti poskytol, teda že upozornil ďalší podnik na blížiace sa šetrenia, mala viesť k zníženiu pokuty, dopustil sa porušenia článku 15 nariadenia č. 17 v spojení s jeho článkom 11 a oznámenia o spolupráci. Komisia totiž nie je povinná priznať zníženie pokuty iba na základe toho, že podnik vyhovel žiadosti o informácie, ak táto žiadosť rešpektuje hranice stanovené judikatúrou Súdneho dvora. Tak je tomu v tomto prípade, pretože žiadosť z 30. júna 1997 smerovala k získaniu skutkových informácií a nevedla SGL Carbon k tomu, aby priznal existenciu porušenia.

58 Komisia uznáva, že upozornenie iného podniku nepredstavovalo porušenie článku 81 ES a uvádza, že samotný Súd prvého stupňa rozhodol, že tieto upozornenia neboli porušením tohto ustanovenia. Súd prvého stupňa sa však domnieval, že predmetné informácie boli spôsobilé sprísniť sankciu, ktorú Komisia zamýšľala uložiť SGL Carbon. Z toho v bode 412 napadnutého rozsudku vyvodil, že tento podnik nebol povinný informovať Komisiu o tom, že upozornil ďalšie podniky na blížiace sa šetrenie. Tým Súd prvého stupňa nezohľadnil zmysel judikatúry v tejto oblasti.

59 Podľa Komisie je rozhodujúcou otázkou, či požadovaná odpoveď sama osebe predpokladá predbežný záver, že došlo k porušeniu, takže sa podnik vystavuje sankcii už len tým, že odpovie. Upozornenie iného hospodárskeho subjektu na blížiace sa šetrenie samo osebe nevystavuje podnik tomu, že mu bude vytknuté porušenie alebo uložená sankcia. Na tom nič nemení okolnosť, zdôraznená Súdom prvého stupňa, že Komisia považovala toto upozornenie za prítazujúcu okolnosť. Na to, aby Komisia dospela k tomuto záveru, musela totiž najprv preukázať porušenie a informácie týkajúce sa upozornenia nemôžu tento dôkaz nahradiť.

- 60 Komisia okrem toho tvrdí, že skutočnosť, že zistila existenciu priťažujúcej okolnosti, nie je súčasťou zistenia skutku zakladajúceho porušenie, ale výkonom jej diskrečnej právomoci pri určení výšky pokuty. Navyše okolnosť, že poskytnutá informácia bola spôsobilá prispieť k preukázaniu porušenia ako skutkovej okolnosti, je bezvýznamná.
- 61 Podľa Komisie sa Súd prvého stupňa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že odpoveď SGL Carbon, podľa ktorej tento podnik upozornil iný podnik na blízke šetrenie, mala viesť k zníženiu pokuty. Takýto výklad je podľa Komisie v rozpore s článkom 15 nariadenia č. 17 v spojení s jeho článkom 11 a oznámením o spolupráci. Okrem toho je napadnutý rozsudok v tomto bode, ako aj pokiaľ ide o predloženie existujúcich listín, vnútorne rozporný. Vychádzajúc z judikatúry Súdneho dvora, Súd prvého stupňa totiž v bodoch 402 až 406 napadnutého rozsudku pripomenul rozhodujúce kritériá, ale neuplatnil ich.
- 62 SGL Carbon sa domnieva, že Súd prvého stupňa v bode 412 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že žiadosť Komisie o informácie z 30. júna 1997 nebola legitímna. SGL Carbon totiž dobrovoľne pripustil, že upozornil niektoré podniky na blízke šetrenia a Komisia mala toto priznanie zohľadniť pri posúdení spolupráce.
- 63 Tento podnik tvrdí, že argumentácia Komisie musí byť zamietnutá ako neprípustná, pretože ani Komisia, ani Súd prvého stupňa nezistili existenciu dohody smerujúcej k zničeniu listín. Komisia nemôže v rámci odvolania uplatňovať nové skutočnosti.
- 64 SGL Carbon tvrdí, že táto žiadosť o informácie nemala právny základ, keďže upozornenia iných podnikov nepatria medzi protisúťažné správania zakázané článkom 81 ES. Práva, ktoré článok 11 nariadenia č. 17 priznáva Komisii, ju totiž

neoprávňujú klásť otázky o skutočnostiach neuvedených v tomto ustanovení. Aj za predpokladu, že by tieto upozornenie mohli predstavovať priťažujúce okolnosti, skutočnosť, že boli priznané, musí byť posúdená ako „prvok spolupráce“.

- 65 SGL Carbon sa domnieva, že Súd prvého stupňa v každom prípade správne zistil, že nebol povinný prezradiť Komisii, že vopred pripravil iné podniky na existenciu blízkych šetrení.

— Posúdenie Súdnyh dvorom

- 66 Na úvod je dôležité pripomenúť, že vo svojej žiadosti o informácie z 30. júna 1997 Komisia od SGL Carbon žiadala, aby jej okrem iného oznámil mená podnikov v priemysle s grafitovými elektródami, ktoré upozornil na možnosť, že budú podrobené vyšetrovacím opatreniam Komisie.

- 67 Je potrebné uviesť, že Súd prvého stupňa v bode 412 napadnutého rozsudku poznamenal, že tento podnik nebol povinný na základe tejto žiadosti informovať Komisiu, že upozornil ďalšie podniky, a že Komisia nemohla SGL Carbon nútiť k odpovedi. Súd prvého stupňa v tom istom bode napadnutého rozsudku dospel k záveru, že Komisia nesprávne posúdila správanie SGL Carbon, keď mu vytkla poskytnutie neúplnej odpovede.

- 68 Na posúdenie dôvodnosti tohto odôvodnenia Súdu prvého stupňa je potrebné pripomenúť, že z nedávnej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že zníženie podľa oznámenia o spolupráci môže byť opodstatnené len vtedy, ak poskytnuté informácie a všeobecnejšie správanie dotknutého podniku možno v tejto súvislosti považovať za

preukazujúce skutočný úmysel podniku spolupracovať (pozri rozsudok z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, body 388 až 403, predovšetkým bod 395).

- 69 Ako to však generálny advokát zdôraznil v bode 78 svojich návrhov, hoci SGL Carbon nebol povinný odpovedať na otázku položenú Komisiou, odpovedal na ňu neúplne a nepravdivo. Správanie SGL Carbon teda nemožno považovať za prejav úmyslu spolupracovať v zmysle už citovaného rozsudku Dansk Rørindustri a i./Komisia.
- 70 Súd prvého stupňa sa teda dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že SGL Carbon svojím správaním splnil podmienky prípadného zníženia pokuty podľa oznámenia o spolupráci. Bod 412 napadnutého rozsudku je teda tiež postihnutý nesprávnym právnym posúdením. Z toho vyplýva, že druhá časť odvolacieho dôvodu je dôvodná.

O dôsledkoch zrušenia napadnutého rozsudku

- 71 V súlade s článkom 61 Štatútu Súdneho dvora, ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Súdu prvého stupňa. Ak to stav konania dovoľuje, môže sám právoplatne rozhodnúť vo veci samej, alebo môže vec vrátiť Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.
- 72 Podľa názoru Súdneho dvora sú v tomto prípade splnené podmienky na to, aby sám právoplatne rozhodol vo veci.

- 73 Je dôležité pripomenúť, že Súd prvého stupňa priznal SGL Carbon dodatočné 10 % zníženie podľa časti D ods. 2 oznámenia o spolupráci, ale následne ho znížil na 8 % z dôvodu správania tohto podniku. Toto 8 % zníženie malo zohľadniť odpovede SGL Carbon na otázku Komisie považovanú za prekračujúcu jej právomoc, ktoré Súd prvého stupňa posúdil ako správanie patriace do pôsobnosti oznámenia o spolupráci.
- 74 Ako to generálny advokát zdôraznil v bodoch 69 a 82 svojich návrhov, len nepatrná časť otázok položených Komisiou, a to časť týkajúca sa predmetu a výsledkov stretnutí SGL Carbon s inými podnikmi, prekračovala rámec toho, k čomu mohla Komisia tento podnik donucovať.
- 75 Súdny dvor uvádza, že táto časť zodpovedá jednej pätine informácií požadovaných Komisiou.
- 76 Za týchto podmienok sa Súdny dvor domnieva, že okrem 30 % zníženia priznaného Komisiou je opodstatnené celkové dodatočné zníženie v rozsahu 4 %.
- 77 Pokutu je teda potrebné stanoviť na sumu 75,7 milióna eur.

O trovách

78 Podľa článku 122 prvého odseku rokovacieho poriadku, ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 69 ods. 2 prvého pododseku tohto poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat' SGL Carbon na náhradu trov konania a SGL Carbon nemal úspech v podstatnej časti svojich dôvodov, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania na tomto stupni.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Bod 2 prvá zarážka výroku rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 29. apríla 2004, Tokai Carbon a i./Komisia (T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01) sa zrušuje.**
2. **Výška pokuty uloženej spoločnosti SGL Carbon AG článkom 3 rozhodnutia Komisie 2002/271/ES z 18. júla 2001 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 81 Zmluvy ES a článku 53 Dohody EHP — Vec COMP/E-1/36.490 — Grafitové elektródy [*neoficiálny preklad*] sa stanovuje na 75,7 milióna eur.**
3. **SGL Carbon AG je povinný nahradiť trovy konania na tomto stupni.**

Podpisy